

BABIČINA ZGODBA O VELIKI NOČI

Babico sem poprosila, da mi pove svojo zgodbo o veliki noči, kako so jo praznovali in kaj so takrat delali. Njeni spomini so takšni.

Doma so imeli vse domače, saj so imeli kmetijo. Hren z vrta, šunko od kolin, jajca domačih kokoši. Tudi kruh in potico je njena mama naredila sama. Mama je jeseni dala klobase in šunke v mast in za veliko noč jih je vzela ven.

V petek, pred veliko nočjo, je bil strog post. Takrat niso smeli jesti mesa. V soboto so košaro s hrenom, potico, mlečnim kruhom, pirhi in mesom nesli k žegnu. Tam je župnik hrano blagoslovil in povedal, kaj od tega kaj pomeni. Košara je bila prekrita z okrasnim prtom, na prtju pa je bila oljčna vejica, ki je bila en teden prej žegnana. V nedeljo so morali obvezno k maši. Takrat naj bi po zgodovinskih zapisih Jezus vstal iz groba in odšel v nebesa.

Po maši so odšli domov. Njen oče je ribal hren, mama je naredila pogrinjek in narezek. Za mizo jih je sedelo pet. Njena mama, oče, sestra, brat in ona. Pred jedjo so morali obvezno zmoliti. Nato so začeli jesti velikonočni zajtrk. Po zajtrku so v grmovju iskali pirhe, orehe in pomaranče.

To zgodbo mi je povedala babica, sedaj pa bom še sama opisala zgodbo o letošnji posebni veliki noči, ki je bila zaradi coronavirusa drugačna.

Po navadi grem z babico in njenim prijateljem v soboto k žegnu. Letos smo žegen spremljali preko televizije. Mama je kot vsako leto spekla potratno potico in mlečni kruh, ki sta bila zelo dobra. Ata pa je skuhal šunko in naribal hren. Po navadi so za veliko noč k nam prišli babičin prijatelj, njena sestra z možem ter vnukinji, letos pa smo bili sami, jaz, ata, mama in babi. Velikonočni zajtrk je bil zelo okusen.

Tako kot je babica včasih iskala orehe, pomaranče in pirhe, jaz za zabavo iščem čokoladna jajčka, ki jih mama vedno dobro skrije.

To je bila pripoved o praznovanju velike noči moje babi in velike noči v letu 2020.

Sara Pšajd, 7. B